Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B** **ΟΔΗΓΙΑ 92/13/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 25ης Φεβρουαρίου 1992

για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων στις διαδικασίες σύναψης των συμβάσεων φορέων οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών

(ΕΕ L 76 της 23.3.1992, σ. 14)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Οδηγία 2006/97/ΕΚ του Συμβουλίου της 20ής Νοεμβρίου 2006	L 363	107	20.12.2006
►**M2**	Οδηγία 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2007	L 335	31	20.12.2007

Τροποποιείται από:

►**A1**	Πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας	C 241	21	29.8.1994
	(όπως προσαρμόστηκε από την απόφαση 95/1/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ του Συμβουλίου)	L 1	1	1.1.1995
►**A2**	Πράξη περί των όρων προσχωρήσεως της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση	L 236	33	23.9.2003

▼B

ΟΔΗΓΙΑ 92/13/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Φεβρουαρίου 1992

για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων στις διαδικασίες σύναψης των συμβάσεων φορέων οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής ([1]),

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ([2]),

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ([3]),

Εκτιμώντας:

ότι η οδηγία 90/531/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Σεπτεμβρίου 1990 σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών ([4]), ορίζει κανόνες για τη σύναψη συμβάσεων που εξασφαλίζουν στους υποψήφιους προμηθευτές και εργολήπτες ίσες ευκαιρίες αλλά δεν περιέχει ειδικές διατάξεις που να εγγυώνται την πραγματική εφαρμογή της·

ότι οι σήμερα υφιστάμενοι μηχανισμοί, τόσο σε εθνικό όσο και σε κοινοτικό επίπεδο, δεν επαρκούν πάντα για τη διασφάλιση της εφαρμογής αυτής·

ότι η έλλειψη αποτελεσματικών ένδικων μέσων ή η ανεπάρκεια των υφισταμένων, αποτρέπει ίσως τις κοινοτικές επιχειρήσεις από την υποβολή προσφορών· ότι, για το λόγο αυτό, το κράτη μέλη πρέπει να επανορθώσουν αυτήν την κατάσταση·

ότι η οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1989 για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων ([5]) περιορίζεται στις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 71/305/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιουλίου 1971 περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων ([6]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 90/531/ΕΟΚ και την οδηγία 77/62/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1976 περί συντονισμού των διαδικασιών συνάψεως συμβάσεων κρατικών προμηθειών ([7]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 90/531/ΕΟΚ·

ότι το άνοιγμα των δημοσίων συμβάσεων των εν λόγω τομέων στον κοινοτικό ανταγωνισμό συνεπάγεται ότι θα θεσπισθούν διατάξεις ώστε

([1]) ΕΕ αριθ. C 216 της 31. 8. 1990, σ. 8 και ΕΕ αριθ. C 179 της 10. 7. 1991, σ. 18.
([2]) ΕΕ αριθ. C 106 της 22. 4. 1991, σ. 82 και ΕΕ αριθ. C 39 της 17. 2. 1992.
([3]) ΕΕ αριθ. C 60 της 8. 3. 1991. σ. 16.
([4]) ΕΕ αριθ. L 297 της 29. 10. 1990, σ. 1.
([5]) ΕΕ αριθ. L 395 της 30. 12. 1989, σ. 33.
([6]) ΕΕ αριθ. L 185 της 16. 8. 1971, σ. 5.
([7]) ΕΕ αριθ. L 13 της 15. 1. 1977, σ. 1.

▼B

να τεθούν στη διάθεση των προμηθευτών και των εργοληπτών κατάλληλες διαδικασίες προσφυγής σε περίπτωση παράβασης της σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας ή των εθνικών κανόνων εφαρμογής της·

ότι απαιτείται να προβλεφθεί σημαντική ενίσχυση των εγγυήσεων για διαφάνεια και αποφυγή των διακρίσεων και ότι, για να έχει η ενίσχυση αυτή απτά αποτελέσματα, απαιτούνται αποτελεσματικά και ταχέα ένδικα μέσα·

ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη η ιδιαίτερη φύση της εννόμου τάξεως ορισμένων κρατών μελών και, επομένως, να επιτραπεί στα κράτη μέλη να προκρίνουν μεταξύ διαφόρων ισοδυνάμων ως προς το αποτέλεσμα επιλογών όσον αφορά τις εξουσίες των αρχών των αρμοδίων για τις προσφυγές·

ότι μία από τις επιλογές αυτές περιλαμβάνει την εξουσία αμέσου παρεμβάσεως στις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων των αναθετόντων φορέων, η οποία θα συνίσταται επί παραδείγματι στην αναστολή αυτών των διαδικασιών ή στην ακύρωση αποφάσεων ή ρητρών που περιέχονται σε έγγραφα ή δημοσιεύσεις και εισάγουν διακρίσεις·

ότι η άλλη επιλογή προβλέπει την εξουσία άσκησης αποτελεσματικής έμμεσης πίεσης στους αναθέτοντες φορείς ώστε να επανορθώνουν κάθε παράβαση ή για να αποτρέπεται η διάπραξη παραβάσεων από αυτούς καθώς και για να προλαμβάνεται η πρόκληση ζημίας·

ότι πρέπει πάντοτε να είναι δυνατή η υποβολή αίτησης αποζημίωσης·

ότι, όταν ένα πρόσωπο υποβάλλει αίτηση αποζημίωσης για δαπάνες στις οποίες προέβη για την προετοιμασία προσφοράς ή τη συμμετοχή σε διαδικασία σύναψης συμβάσεως, το εν λόγω πρόσωπο, για να επιτύχει την επιστροφή των εξόδων αυτών, δεν υποχρεούται να αποδείξει ότι η σύμβαση θα του ανετίθετο εάν δεν είχε διαπραχθεί η δεδομένη παράβαση·

ότι, είναι σκόπιμο, οι αναθέτοντες φορείς που συμμορφώνονται προς τους κανόνες περί συνάψεως συμβάσεων να μπορούν να το γνωστοποιούν με κατάλληλους τρόπους· ότι αυτό προϋποθέται έλεγχο, από ανεξάρτητα πρόσωπα, των διαδικασιών και των πρακτικών που ακολουθούν αυτοί οι αναθέτοντες φορείς·

ότι, για το σκοπό αυτό, ενδείκνυται ένα σύστημα πιστοποίησης, στο οποίο προβλέπεται μια δήλωση για την ορθή εφαρμογή των κανόνων περί συνάψεως των συμβάσεων, υπό μορφή ανακοίνωσης που θα δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*·

ότι οι αναθέτοντες φορείς θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν το σύστημα πιστοποίησης εάν το επιθυμούν· ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να τους προσφέρουν τη δυνατότητα αυτή· ότι, για το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη μπορούν είτε να καθορίζουν αυτά τα ίδια το σύστημα είτε να επιτρέπουν στους αναθέτοντες φορείς να χρησιμοποιούν ένα σύστημα πιστοποίησης που έχει θεσπίσει άλλο κράτος μέλος· ότι τα κράτη μέλη μπορούν να αναθέσουν την ευθύνη για την εκτέλεση του ελέγχου που προβλέπεται από το σύστημα πιστοποίησης σε πρόσωπα, σε επαγγέλματα ή σε προσωπικό οργανισμών·

ότι η απαραίτητη ευελιξία ως προς τη θέσπιση ενός τέτοιου συστήματος εξασφαλίζεται με τον καθορισμό των ουσιωδών χαρακτηριστικών του από την παρούσα οδηγία· ότι οι ακριβείς μέθοδοι λειτουργίας του πρέπει να καθορίζονται από τα ευρωπαϊκά πρότυπα στα οποία αναφέρεται η παρούσα οδηγία·

ότι τα κράτη μέλη ενδέχεται να απαιτείται να καθορίσουν αυτές τις μεθόδους λειτουργίας πριν από την έκδοση των κανόνων των περιεχομένων στα ευρωπαϊκά πρότυπα ή ίσως πέρα από αυτούς τους κανόνες·

ότι, όταν οι επιχειρήσεις δεν ασκούν προσφυγές, ενδέχεται ορισμένες παραβάσεις να μην επανορθωθούν αν δεν συσταθεί ειδικός μηχανισμός·

ότι, συνεπώς, είναι σημαντικό, όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι, κατά τη διαδικασία σύναψης συμβάσεως έχει διαπραχθεί προφανής και κατά-

▼B

φωρη παράβαση, να μπορεί να παρέμβει στις οικείες αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους και στον οικείο αναθέτοντα φορέα ώστε να ληφθούν τα ενδεδειγμένα μέτρα για την ταχεία επανόρθωση αυτής της παράβασης·

ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθεί η δυνατότητα ενός μηχανισμού συμβιβασμού σε κοινοτικό επίπεδο ώστε οι διαφορές να επιλύονται φιλικά·

ότι η εφαρμογή την πράξη της παρούσας οδηγίας πρέπει να επανεξεταστεί συγχρόνως με την εφαρμογή της οδηγίας 90/531/ΕΟΚ βάσει πληροφοριών που θα παράσχουν τα κράτη μέλη σχετικά με τη λειτουργία των εθνικών διαδικασιών προσφυγής·

ότι η παρούσα οδηγία πρέπει να τεθεί σε εφαρμογή συγχρόνως με την οδηγία 90/531/ΕΟΚ·

ότι είναι σκόπιμο να χορηγηθούν κατάλληλες συμπληρωματικές προθεσμίες στο Βασίλειο της Ισπανίας, στην Ελληνική Δημοκρατία και στην Πορτογαλική Δημοκρατία για την ενσωμάτωση της παρούσας οδηγίας στο εσωτερικό τους δίκαιο, λαμβανομένων υπόψη των ημερομηνιών ενάρξεως εφαρμογής της οδηγίας 90/531/ΕΟΚ στις χώρες αυτές,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Προσφυγές σε εθνικό επίπεδο

▼M2

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής και διαθεσιμότητα των διαδικασιών προσφυγής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις συμβάσεις στις οποίες αναφέρεται η οδηγία 2004/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών ([1]), εκτός αν οι εν λόγω συμβάσεις εξαιρούνται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2, τα άρθρα 18 έως 26, τα άρθρα 29 και 30 ή το άρθρο 62 της εν λόγω οδηγίας.

Οι συμβάσεις κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας περιλαμβάνουν τις συμβάσεις προμηθειών, έργων και υπηρεσιών, τις συμφωνίες-πλαίσιο και τα δυναμικά συστήματα αγορών.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε, όσον αφορά τις συμβάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2004/17/ΕΚ, οι αποφάσεις που λαμβάνουν οι αναθέτουσες αρχές να υπόκεινται στην άσκηση αποτελεσματικών και, ιδίως, όσο το δυνατόν ταχύτερων προσφυγών, υπό τις προϋποθέσεις που θέτουν τα άρθρα 2 έως 2στ της παρούσας οδηγίας, λόγω του ότι οι αποφάσεις αυτές έχουν ληφθεί κατά παράβαση της κοινοτικής νομοθεσίας περί δημοσίων συμβάσεων ή των εθνικών κανόνων που μεταφέρουν την εν λόγω νομοθεσία.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να μη γίνεται καμία διάκριση μεταξύ των επιχειρήσεων που μπορούν να ισχυρισθούν ότι υπέστησαν ζημία στο πλαίσιο διαδικασίας σύναψης σύμβασης ως συνέπεια του διαχωρισμού που γίνεται με την παρούσα οδηγία μεταξύ των εθνικών κανόνων εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου και των άλλων εθνικών κανόνων.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι διαδικασίες προσφυγής να είναι διαθέσιμες, σύμφωνα με τους κανόνες που είναι δυνατόν να θεσπίζουν

([1]) ΕΕ L 134 της 30.4.2004, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/97/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 107).

▼M2

τα κράτη μέλη, τουλάχιστον από οιοδήποτε πρόσωπο έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί συγκεκριμένη σύμβαση και το οποίο υπέστη ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από εικαζόμενη παράβαση.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από το πρόσωπο που επιθυμεί να χρησιμοποιήσει τη διαδικασία προσφυγής να ενημερώνει τον αναθέτοντα φορέα για την εικαζόμενη παράβαση και για την πρόθεσή του να ασκήσει προσφυγή, υπό τον όρο ότι αυτό δεν επηρεάζει την ανασταλτική προθεσμία σύμφωνα με το άρθρο 2α παράγραφος 2 ή οιαδήποτε άλλη προθεσμία άσκησης προσφυγής σύμφωνα με το άρθρο 2γ.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτήσουν από τον ενδιαφερόμενο να ασκήσει καταρχάς προσφυγή στον αναθέτοντα φορέα. Στην περίπτωση αυτή τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η άσκηση της εν λόγω προσφυγής να συνεπάγεται την άμεση αναστολή της δυνατότητας σύναψης της σύμβασης.

Τα κράτη μέλη αποφασίζουν ως προς τα κατάλληλα μέσα επικοινωνίας, περιλαμβανομένων της τηλεομοιοτυπίας ή των ηλεκτρονικών μέσων, που πρέπει να χρησιμοποιούνται για την άσκηση της προσφυγής κατά το πρώτο εδάφιο.

Η αναστολή στην οποία αναφέρεται το πρώτο εδάφιο δεν λήγει πριν από την εκπνοή προθεσμίας τουλάχιστον 10 ημερολογιακών ημερών από την επομένη της ημερομηνίας κατά την οποία ο αναθέτων φορέας απέστειλε απάντηση με τηλεομοιοτυπία ή με ηλεκτρονικά μέσα ή, εφόσον χρησιμοποιούνται άλλα μέσα επικοινωνίας, πριν από την εκπνοή προθεσμίας τουλάχιστον 15 ημερολογιακών ημερών από την επομένη της ημερομηνίας κατά την οποία ο αναθέτων φορέας απέστειλε απάντηση, ή τουλάχιστον 10 ημερολογιακών ημερών από την επομένη της ημερομηνίας παραλαβής της απάντησης.

▼B

Άρθρο 2

▼M2

Απαιτήσεις για τις διαδικασίες προσφυγής

▼B

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα μέτρα που λαμβάνουν όσον αφορά τις προσφυγές που αναφέρονται στο άρθρο 1, να προβλέπουν τις εξουσίες προκειμένου:

είτε

α) να λαμβάνονται, το συντομότερο και με διαδικασίες ασφαλιστικών μέτρων, προσωρινά μέτρα για τη θεραπεία της προβαλλομένης παράβασης ή την αποτροπή περαιτέρω ζημίας των θιγομένων συμφερόντων, συμπεριλαμβανομένων μέτρων που αναστέλλουν ή εξασφαλίζουν την αναστολή της διαδικασίας σύναψης της σύμβασης, ή της εκτέλεσης κάθε απόφασης που έχει ληφθεί από τον αναθέτοντα φορέα και

β) να ακυρώνονται οι παράνομες αποφάσεις ή να εξασφαλίζεται η ακύρωσή τους, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας κατάργησης των τεχνικών, οικονομικών ή χρηματοδοτικών προδιαγραφών που εισάγουν διακρίσεις και που περιέχονται στην διακήρυξη της δημοπρασίας, στην ενδεικτική περιοδική διακήρυξη, στην διακήρυξη σχετικά με την ύπαρξη συστήματος προεπιλογής, στην πρόσκληση υποβολής προσφορών, στη συγγραφή υποχρεώσεων ή σε οποιοδήποτε άλλο έγγραφο που έχει σχέση με την εν λόγω διαδικασία σύναψης της σύμβασης,

είτε

γ) να λαμβάνονται, το συντομότερο, ει δυνατόν με διαδικασίες ασφαλιστικών μέτρων και εάν χρειάζεται με οριστική διαδικασία ως προς την ουσία, άλλα μέτρα εκτός των προβλεπομένων στα στοιχεία α)

▼B

και β), με στόχο τη θεραπεία της διαπιστωθείσας παράβασης και την αποτροπή ζημίας των ενεχομένων συμφερόντων· ιδίως, να εκδίδεται εντολή πληρωμής καθορισμένου ποσού στην περίπτωση κατά την οποία η παράβαση δεν επανορθώθηκε ή δεν αποτράπηκε.

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβαίνουν σε αυτή την επιλογή, είτε για το σύνολο των αναθετόντων φορέων είτε για κατηγορίες αναθετόντων φορέων οριζόμενες βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, διαφυλάσσοντας πάντοτε την αποτελεσματικότητα των μέτρων που θεσπίστηκαν για να αποτραπούν οι ζημίες των ενεχομένων συμφερόντων·

δ) και, στις δύο προαναφερόμενες περιπτώσεις, να χορηγείται αποζημίωση στα βλαπτόμενα από την παράβαση πρόσωπα.

Όταν απαιτείται αποζημίωση διότι μια απόφαση έχει ληφθεί παράνομα, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, όταν το εσωτερικό τους σύστημα δικαίου το απαιτεί και διαθέτει αρχές που έχουν την αναγκαία προς τούτο αρμοδιότητα, η αμφισβητούμενη απόφαση πρέπει πρώτα να ακυρωθεί ή να κηρυχθεί παράνομη.

▼M2

2. Οι εξουσίες που προβλέπουν η παράγραφος 1 και τα άρθρα 2δ και 2ε είναι δυνατό να ανατίθενται σε ξεχωριστά όργανα, υπεύθυνα για διαφορετικές πτυχές των διαδικασιών προσφυγής.

3. Όταν πρωτοβάθμιο όργανο, ανεξάρτητο από τον αναθέτοντα φορέα, εξετάζει προσφυγή κατά αποφάσεως σχετικά με την ανάθεση σύμβασης, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ο αναθέτων φορέας δεν μπορεί να συνάψει τη σύμβαση πριν το όργανο προσφυγής αποφασίσει την εφαρμογή προσωρινών μέτρων ή επί της προσφυγής. Η αναστολή δεν λήγει πριν από την εκπνοή της ανασταλτικής προθεσμίας του άρθρου 2α παράγραφος 2 και του άρθρου 2δ παράγραφοι 4 και 5.

3α. Με εξαίρεση τις περιπτώσεις της παραγράφου 3 και του άρθρου 1 παράγραφος 5, οι διαδικασίες προσφυγής δεν απαιτείται να έχουν αυτόματο ανασταλτικό αποτέλεσμα επί των διαδικασιών ανάθεσης των συμβάσεων τις οποίες αφορούν.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι το αρμόδιο για τις διαδικασίες προσφυγής όργανο μπορεί να συνυπολογίσει τις πιθανές συνέπειες των προσωρινών μέτρων για όλα τα συμφέροντα που ενδέχεται να ζημιωθούν καθώς και το για δημόσιο συμφέρον και να αποφασίσει να μην προβεί στη χορήγηση τέτοιων μέτρων, αν οι αρνητικές τους συνέπειες είναι περισσότερες από τα οφέλη τους.

Η απόφαση να μη χορηγηθούν προσωρινά μέτρα δεν θίγει τις λοιπές αξιώσεις που προβάλλει το πρόσωπο που έχει αιτηθεί τη χορήγηση τέτοιων μέτρων.

▼B

5. Το ποσό που καταβάλλεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο γ) πρέπει να καθορίζεται σε αρκετά υψηλό επίπεδο ώστε να αποτρέπει τον αναθέτοντα φορέα από τη διάπραξη παράβασης ή την εμμονή σε παράβαση. Η πληρωμή του ποσού αυτού μπορεί να εξαρτηθεί από την έκδοση τελικής απόφασης που να δέχεται ότι η παράβαση όντως διεπράχθη.

▼M2

6. Με εξαίρεση τις περιπτώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 2δ έως 2στ, τα αποτελέσματα της άσκησης των εξουσιών που προβλέπονται με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου σε μια σύμβαση που συνάπτεται μετά την ανάθεσή της καθορίζονται από το εθνικό δίκαιο.

Επιπλέον, εκτός από την περίπτωση κατά την οποία απόφαση πρέπει να ακυρωθεί προτού χορηγηθεί αποζημίωση, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, αφού συναφθεί σύμβαση σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 5, την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου ή τα άρθρα 2α έως 2στ, οι εξουσίες του υπεύθυνου για τις διαδικασίες προσφυγής οργάνου περιορίζονται στην επιδίκαση αποζημίωσης σε οιονδήποτε υπέστη ζημία λόγω παράβασης.

▼B

7. Όταν ένα πρόσωπο υποβάλλει αίτηση αποζημίωσης για δαπάνες στις οποίες προέβη για την προετοιμασία της προσφοράς ή τη συμμετοχή σε διαδικασία σύναψης συμβάσεως, το εν λόγω πρόσωπο υποχρεούται μόνον να αποδείξει την παράβαση της κοινοτικής νομοθεσίας της σχετικής με τη σύναψη συμβάσεων ή των εθνικών κανόνων εφαρμογής της εν λόγω νομοθεσίας και ότι είχε όντως πιθανότητα να αναλάβει τη σύμβαση, την οποία πιθανότητα όμως έχασε, λόγω της παράβασης αυτής.

8. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αποφάσεις που λαμβάνουν οι αρχές οι υπεύθυνες για τις διαδικασίες προσφυγής, να μπορούν να εκτελούνται με αποτελεσματικό τρόπο.

9. Όταν οι αρχές οι υπεύθυνες για τις διαδικασίες προσφυγής δεν είναι δικαστικές, οι αποφάσεις τους πρέπει πάντοτε να αιτιολογούνται γραπτώς. Επιπλέον, στην περίπτωση αυτή, πρέπει να θεσπίζονται διατάξεις που να εξασφαλίζουν διαδικασίες δυνάμει των οποίων κάθε μέτρο που εικάζεται ότι είναι παράνομο και που ελήφθη από τη βασική αρχή, ή κάθε εικαζόμενη παράλειψή της κατά την εκτέλεση των εξουσιών που της έχουν ανατεθεί, μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο δικαστικής προσφυγής ή προσφυγής ενώπιον άλλης αρχής, η οποία θεωρείται ►M2 δικαιοδοτικό όργανο κατά την έννοια του άρθρου 234 της συνθήκης ◄ και είναι ανεξάρτητη από τον αναθέτοντα φορέα και από τη βασική αρχή.

Ο διορισμός και η λήξη της θητείας των μελών αυτής της ανεξάρτητης αρχής πρέπει να υπόκεινται στους ίδιους όρους με αυτούς οι οποίοι ισχύουν για τους δικαστές όσον αφορά την αρμόδια για το διορισμό τους αρχή, τη διάρκεια της θητείας τους και τη δυνατότητα παύσης τους. Ο πρόεδρος τουλάχιστον της εν λόγω ανεξάρητης αρχής πρέπει να έχει τις ίδιες νομικές γνώσεις και επαγγελματικά προσόντα με δικαστή. Η ανεξάρτητη αρχή λαμβάνει τις αποφάσεις της μετά τη διεξαγωγή διαδικασίας κατ' αντιμωλίαν. Οι αποφάσεις αυτές έχουν, με τα μέσα που καθορίζει κάθε κράτος μέλος, δεσμευτικά νομικά αποτελέσματα.

▼M2

Άρθρο 2α

Αναστολτική προθεσμία

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα κατά το άρθρο 1 παράγραφος 3, πρόσωπα να έχουν στη διάθεσή τους επαρκή χρόνο που να εξασφαλίζει αποτελεσματικές προσφυγές κατά των αποφάσεων για την ανάθεση σύμβασης που λαμβάνουν οι αναθέτοντες φορείς, με τη θέσπιση των αναγκαίων διατάξεων που πληρούν τις ελάχιστες προϋποθέσεις κατά την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου και το άρθρο 2γ.

2. Δεν επιτρέπεται να συναφθεί σύμβαση κατόπιν αποφάσεως για την ανάθεση σύμβασης που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2004/17/ΕΚ πριν από την εκπνοή προθεσμίας τουλάχιστον 10 ημερολογιακών ημερών από την επομένη της ημερομηνίας κατά την οποία απεστάλη η απόφαση ανάθεσης στους ενδιαφερομένους προσφέροντες και υποψηφίους, εφόσον χρησιμοποιούνται τηλεομοιοτυπία ή ηλεκτρονικά μέσα ή, εφόσον χρησιμοποιούνται άλλα μέσα επικοινωνίας, πριν από την εκπνοή προθεσμίας τουλάχιστον 15 ημερολογιακών ημερών από την επομένη της ημερομηνίας κατά την οποία απεστάλη η απόφαση ανάθεσης στους ενδιαφερόμενους προσφέροντες και υποψηφίους ή τουλάχιστον 10 ημερολογιακών ημερών από την επομένη της ημερομηνίας παραλαβής της απόφασης ανάθεσης.

Οι προσφέροντες θεωρούνται ως ενδιαφερόμενοι εφόσον δεν έχουν αποκλεισθεί ακόμη οριστικά. Ο αποκλεισμός είναι οριστικός εφόσον έχει κοινοποιηθεί στους ενδιαφερομένους προσφέροντες και έχει θεωρηθεί νόμιμος από ανεξάρτητο όργανο προσφυγής ή δεν μπορεί πλέον να ασκηθεί προσφυγή.

Οι υποψήφιοι θεωρούνται ως ενδιαφερόμενοι αν ο αναθέτων φορέας δεν έχει παράσχει πληροφορίες σχετικά με την απόρριψη της αίτησής

▼M2

τους πριν από την κοινοποίηση της απόφασης ανάθεσης στους ενδιαφερόμενους προσφέροντες.

Η κοινοποίηση της απόφασης ανάθεσης σε όλους τους ενδιαφερομένους προσφέροντες και υποψήφιους συνοδεύεται από:

— συνοπτική έκθεση των συναφών λόγων κατά το άρθρο 49 παράγραφος 2 της οδηγίας 2004/17/ΕΚ, και

— σαφή δήλωση της επακριβούς ανασταλτικής προθεσμίας που ισχύει σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις μεταφοράς της παρούσας παραγράφου.

Άρθρο 2β

Παρεκκλίσεις από την ανασταλτική προθεσμία

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι οι προθεσμίες του άρθρου 2α παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας, δεν εφαρμόζονται στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) αν η οδηγία 2004/17/ΕΚ δεν απαιτεί προηγούμενη δημοσίευση της προκήρυξης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*·

β) αν ο μόνος προσφέρων, κατά την έννοια του άρθρου 2α παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας, είναι εκείνος στον οποίο ανατίθεται η σύμβαση, και δεν υπάρχουν ενδιαφερόμενοι υποψήφιοι·

γ) εφόσον πρόκειται για συμβάσεις που βασίζονται σε δυναμικό σύστημα αγορών, όπως προβλέπεται από το άρθρο 15 της οδηγίας 2004/17/ΕΚ.

Σε περίπτωση επίκλησης της παρούσας παρέκκλισης, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η σύμβαση κηρύσσεται ανενεργή σύμφωνα με τα άρθρα 2δ και 2στ της παρούσας οδηγίας, εφόσον:

— συντρέχει παράβαση του άρθρου 15 παράγραφος 5 ή 6 της οδηγίας 2001/17/ΕΚ, και

— εκτιμάται ότι η αξία της σύμβασης ισούται προς ή υπερβαίνει τα κατώτατα όρια του άρθρου 16 της οδηγίας 2004/17/ΕΚ.

Άρθρο 2γ

Προθεσμίες άσκησης προσφυγής

Όταν κράτος μέλος προβλέπει ότι κάθε προσφυγή κατά αποφάσεως του αναθέτοντος φορέα που έχει ληφθεί στο πλαίσιο ή σε σχέση με διαδικασία ανάθεσης σύμβασης που εμπίπτει στο πλαίσιο εφαρμογής της οδηγίας 2004/17/ΕΚ πρέπει να έχει ασκηθεί πριν από την εκπνοή καθορισμένης προθεσμίας, η προθεσμία αυτή είναι τουλάχιστον 10 ημερολογιακές ημέρες από την επομένη της ημερομηνίας κατά την οποία απεστάλη η απόφαση του αναθέτοντος φορέα στον προσφέροντα ή υποψήφιο εφόσον χρησιμοποιούνται τηλεομοιοτυπία ή ηλεκτρονικά μέσα ή, εφόσον χρησιμοποιούνται άλλα μέσα επικοινωνίας, είναι τουλάχιστον 15 ημερολογιακές ημέρες από την επομένη της ημερομηνίας κατά την οποία απεστάλη η απόφαση του αναθέτοντος φορέα στον προσφέροντα ή υποψήφιο ή τουλάχιστον 10 ημερολογιακές ημέρες από την επομένη της ημερομηνίας παραλαβής της απόφασης του αναθέτοντος φορέα. Η κοινοποίηση της απόφασης του αναθέτοντος φορέα σε κάθε προσφέροντα ή υποψήφιο συνοδεύεται από συνοπτική έκθεση των συναφών λόγων. Στην περίπτωση άσκησης προσφυγής σχετικά με αποφάσεις στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο β) της παρούσας οδηγίας, που δεν υπόκεινται σε ειδική κοινοποίηση, η προθεσμία είναι τουλάχιστον 10 ημερολογιακές ημέρες από την ημερομηνία δημοσίευσης της οικείας απόφασης.

▼M2

Άρθρο 2δ

Ανενεργό της σύμβασης

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε μια σύμβαση να κηρύσσεται ανενεργή από όργανο προσφυγής ανεξάρτητο από τον αναθέτοντα φορέα ή το ανενεργό της να προκύπτει από απόφαση του εν λόγω ανεξάρτητου οργάνου, σε οιαδήποτε από τις εξής περιπτώσεις:

α) εφόσον ο αναθέτων φορέας έχει αναθέσει σύμβαση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκήρυξης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, χωρίς αυτό να επιτρέπεται σύμφωνα με την οδηγία 2004/17/ΕΚ·

β) σε περίπτωση παράβασης του άρθρου 1 παράγραφος 5, του άρθρου 2 παράγραφος 3 ή του άρθρου 2α παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας, αν λόγω της παράβασης αυτής ο προσφέρων ο οποίος ασκεί προσφυγή στερήθηκε της δυνατότητας άσκησης προσυμβατικών διαδικασιών προσφυγής, εφόσον η παράβαση αυτή συνδυάζεται με παράβαση της οδηγίας 2004/17/ΕΚ, όταν η εν λόγω παράβαση επηρέασε τις πιθανότητες του προσφέροντος που ασκεί προσφυγή να του ανατεθεί η σύμβαση·

γ) στις περιπτώσεις στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 2β στοιχείο γ) δεύτερο εδάφιο της παρούσας οδηγίας, αν τα κράτη μέλη έχουν επικαλεσθεί την παρέκκλιση από την ανασταλτική προθεσμία για συμβάσεις βασιζόμενες σε δυναμικό σύστημα αγορών.

2. Οι συνέπειες της κήρυξης του ανενεργού μιας σύμβασης προσδιορίζονται από το εθνικό δίκαιο.

Το εθνικό δίκαιο μπορεί να προβλέπει την αναδρομική ακύρωση όλων των συμβατικών υποχρεώσεων ή να περιορίζει την εμβέλεια της ακύρωσης στις υποχρεώσεις εκείνες που δεν έχουν εκπληρωθεί ακόμη. Στην τελευταία περίπτωση, τα κράτη μέλη προβλέπουν την εφαρμογή άλλων κυρώσεων κατά την έννοια του άρθρου 2ε παράγραφος 2.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι το ανεξάρτητο από τον αναθέτοντα φορέα όργανο προσφυγής δεν μπορεί να κηρύξει ανενεργή μια σύμβαση, παρά το γεγονός ότι η ανάθεσή της έχει γίνει παράνομα για τους λόγους που μνημονεύονται στην παράγραφο 1, αν το όργανο προσφυγής διαπιστώσει, εφόσον έχει εξετάσει όλες τις σχετικές πτυχές, ότι επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος επιβάλλουν τη διατήρηση των αποτελεσμάτων της σύμβασης. Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη προβλέπουν εναλλακτικές κυρώσεις κατά την έννοια του άρθρου 2ε παράγραφος 2, που εφαρμόζονται αντί του ανενεργού.

Η ύπαρξη οικονομικών συμφερόντων για τη διατήρηση των αποτελεσμάτων μιας σύμβασης θεωρείται ως επιτακτικός λόγος εφόσον σε εξαιρετικές περιστάσεις το ανενεργό θα οδηγούσε σε δυσανάλογες συνέπειες.

Ωστόσο, τα οικονομικά συμφέροντα που συνδέονται άμεσα με την οικεία σύμβαση δεν συνιστούν επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος. Μεταξύ των συμφερόντων αυτών περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, τα έξοδα λόγω καθυστέρησης στην εκτέλεση της σύμβασης, τα έξοδα λόγω της κίνησης νέας διαγωνιστικής διαδικασίας, τα έξοδα λόγω αλλαγής του οικονομικού φορέα ο οποίος εκτελεί τη σύμβαση και τα έξοδα των νομικών υποχρεώσεων λόγω της κήρυξης της σύμβασης ως ανενεργού.

4. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι η παράγραφος 1 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζεται εφόσον:

— ο αναθέτων φορέας κρίνει ότι η ανάθεση σύμβασης χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκήρυξης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* είναι επιτρεπτή σύμφωνα με την οδηγία 2004/17/ΕΚ,

— ο αναθέτων φορέας δημοσίευσε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* προκήρυξη όπως προβλέπει το άρθρο 3α της παρού-

▼M2

σας οδηγίας, με την οποία εκφράζει την πρόθεσή του να συνάψει τη σύμβαση, και

— η σύμβαση δεν έχει συναφθεί πριν από τη λήξη προθεσμίας τουλάχιστον 10 ημερολογιακών ημερών από την επομένη της δημοσίευσης της προκήρυξης αυτής.

5. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι η παράγραφος 1 στοιχείο γ) της παρούσας οδηγίας, δεν εφαρμόζεται, εφόσον:

— ο αναθέτων φορέας θεωρεί ότι η ανάθεση σύμβασης είναι σύμφωνη με το άρθρο 15 παράγραφοι 5 και 6 της οδηγίας 2004/17/ΕΚ,

— ο αναθέτων φορέας έχει αποστείλει την απόφαση ανάθεσης μαζί με συνοπτική έκθεση των λόγων κατά το άρθρο 2α παράγραφος 2 τέταρτο εδάφιο πρώτη περίπτωση της παρούσας οδηγίας στους ενδιαφερόμενους προσφέροντες, και

— η σύμβαση δεν έχει συναφθεί πριν από την εκπνοή προθεσμίας τουλάχιστον 10 ημερολογιακών ημερών από την επομένη της ημερομηνίας αποστολής της απόφασης ανάθεσης στους ενδιαφερόμενους προσφέροντες σε περίπτωση χρήσης τηλεομοιοτυπίας ή ηλεκτρονικών μέσων ή, σε περίπτωση χρήσης άλλων μέσων επικοινωνίας, πριν από την εκπνοή προθεσμίας τουλάχιστον 15 ημερολογιακών ημερών από την επομένη της ημερομηνίας αποστολής της απόφασης ανάθεσης στους ενδιαφερομένους προσφέροντες ή τουλάχιστον 10 ημερολογιακών ημερών από την επομένη της ημερομηνίας παραλαβής της απόφασης ανάθεσης.

Άρθρο 2ε

Παραβάσεις της παρούσας οδηγίας και εναλλακτικές κυρώσεις

1. Σε περίπτωση παράβασης του άρθρου 1 παράγραφος 5, του άρθρου 2 παράγραφος 3, ή του άρθρου 2α παράγραφος 2, η οποία δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2δ παράγραφος 1 στοιχείο β), τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι η σύμβαση καθίσταται ανενεργή σύμφωνα με το άρθρο 2δ παράγραφοι 1 έως 3, ή εναλλακτικές κυρώσεις. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι το ανεξάρτητο από τον αναθέτοντα φορέα όργανο προσφυγής αποφασίζει, αφού εξετάσει όλες τις σχετικές πτυχές, αν η σύμβαση θα πρέπει να κηρυχθεί ανενεργή ή αν θα πρέπει να επιβληθούν εναλλακτικές κυρώσεις.

2. Οι εναλλακτικές κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Οι εναλλακτικές κυρώσεις περιλαμβάνουν:

— την επιβολή προστίμων στον αναθέτοντα φορέα, ή

— τη σύντμηση της διάρκειας της σύμβασης.

Τα κράτη μέλη μπορούν να αναθέτουν στο όργανο προσφυγής ευρεία διακριτική ευχέρεια να συνυπολογίζει όλους τους σχετικούς παράγοντες, συμπεριλαμβανομένης της σοβαρότητας της παράβασης, της συμπεριφοράς του αναθέτοντος φορέα και, στις περιπτώσεις του άρθρου 2δ παράγραφος 2, του βαθμού στον οποίο μια σύμβαση παραμένει σε ισχύ.

Η παροχή αποζημίωσης δεν αποτελεί κατάλληλη κύρωση για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου.

Άρθρο 2στ

Προθεσμίες

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η άσκηση προσφυγής σύμφωνα με το άρθρο 2δ παράγραφος 1, πρέπει να πραγματοποιείται:

α) πριν από την πάροδο τουλάχιστον 30 ημερολογιακών ημερών από την επομένη της ημέρας κατά την οποία:

▼M2

— ο αναθέτων φορέας δημοσίευσε απόφαση ανάθεσης σύμβασης σύμφωνα με τα άρθρα 43 και 44 της οδηγίας 2004/17/ΕΚ, εφόσον η δημοσίευση αυτή περιλαμβάνει αιτιολόγηση της απόφασης του αναθέτοντος φορέα να αναθέσει τη σύμβαση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκήρυξης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, ή

— ο αναθέτων φορέας ενημέρωσε τους ενδιαφερόμενους προσφέροντες και υποψηφίους σχετικά με τη σύναψη της σύμβασης, εφόσον οι πληροφορίες αυτές περιλαμβάνουν συνοπτική έκθεση των συναφών λόγων σύμφωνα με το άρθρο 49 παράγραφος 2 της οδηγίας 2004/17/ΕΚ. Η δυνατότητα αυτή ισχύει και στις περιπτώσεις του άρθρου 2β στοιχείο γ) της παρούσας οδηγίας·

β) και εν πάση περιπτώσει πριν από την πάροδο τουλάχιστον 6 μηνών από την επομένη της ημέρας κατά την οποία συνήφθη η σύμβαση.

2. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένης της άσκησης προσφυγής σύμφωνα με το άρθρο 2ε παράγραφος 1, οι προθεσμίες άσκησης προσφυγής καθορίζονται από το εθνικό δίκαιο, με την επιφύλαξη του άρθρου 2γ.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Διαπίστωση

▼M2

Άρθρο 3α

Περιεχόμενο προκήρυξης για εκούσια εκ των προτέρων διαφάνεια

Η προκήρυξη που προβλέπει το άρθρο 2δ παράγραφος 4 δεύτερη περίπτωση, τον τύπο της οποίας θα αποφασίσει η Επιτροπή σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 3β παράγραφος 2, θα περιέχει τις εξής πληροφορίες:

α) όνομα και στοιχεία επικοινωνίας του αναθέτοντος φορέα·

β) περιγραφή του αντικειμένου της σύμβασης·

γ) αιτιολόγηση της απόφασης του αναθέτοντος φορέα να αναθέσει τη σύμβαση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκήρυξης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*·

δ) όνομα και στοιχεία επικοινωνίας του οικονομικού φορέα υπέρ του οποίου ελήφθη η απόφαση ανάθεσης της σύμβασης· και,

ε) εφόσον απαιτείται, οιαδήποτε άλλη πληροφορία κρίνει χρήσιμη ο αναθέτων φορέας.

Άρθρο 3β

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από τη συμβουλευτική επιτροπή δημοσίων συμβάσεων, η οποία συστάθηκε με το άρθρο 1 της απόφασης 71/306/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 1971 ([1]), εφεξής καλούμενη «επιτροπή».

2. Οσάκις γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 3 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών

([1]) ΕΕ L 185 της 16.8.1971, σ. 15. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 77/63/ΕΟΚ (ΕΕ L 13 της 15.1.1977, σ. 15).

▼M2

αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ([1]), τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της απόφασης αυτής.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Διορθωτικός μηχανισμός

▼M2

Άρθρο 8

Διορθωτικός μηχανισμός

1. Η Επιτροπή μπορεί να επικαλεστεί τη διαδικασία των παραγράφων 2 έως 5, όταν πριν από τη σύναψη της σύμβασης κρίνει ότι έχει διαπραχθεί σοβαρή παράβαση του κοινοτικού δικαίου για τις συμβάσεις στο πλαίσιο διαδικασίας σύναψης σύμβασης που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2004/17/ΕΚ ή όσον αφορά το άρθρο 27 στοιχείο α), της ίδιας οδηγίας για τους αναθέτοντες φορείς στους οποίους εφαρμόζεται αυτή η διάταξη.

2. Η Επιτροπή γνωστοποιεί στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος τους λόγους που την οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι έχει διαπραχθεί σοβαρή παράβαση και να ζητεί τη διόρθωσή της με κατάλληλα μέσα.

3. Εντός 21 ημερολογιακών ημερών από την παραλαβή της γνωστοποίησης κατά την παράγραφο 2, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος διαβιβάζει στην Επιτροπή:

α) επιβεβαίωση ότι η παράβαση διορθώθηκε· ή

β) αιτιολογημένη απάντηση με την οποία εξηγεί για ποιο λόγο δεν έγινε καμία διορθωτική ενέργεια· ή

γ) γνωστοποίηση ότι η διαδικασία ανάθεσης της εν λόγω συμβάσεως ανεστάλη είτε με πρωτοβουλία του αναθέτοντος φορέα, είτε στο πλαίσιο άσκησης των εξουσιών που προβλέπει το άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α).

4. Η διαβιβασθείσα κατά την παράγραφο 3 στοιχείο β) αιτιολογημένη απάντηση μπορεί, μεταξύ άλλων, να βασίζεται στο γεγονός ότι, για την εικαζόμενη παράβαση έχει ήδη ασκηθεί δικαστική προσφυγή ή προσφυγή κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 9. Στην περίπτωση αυτή, το οικείο κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή για τα αποτελέσματα των διαδικασιών αυτών, μόλις καταστούν γνωστά.

5. Εφόσον έχει γνωστοποιηθεί ότι διαδικασία σύναψης σύμβασης ανεστάλη σύμφωνα με την παράγραφο 3 στοιχείο γ), το οικείο κράτος μέλος γνωστοποιεί στην Επιτροπή τυχόν άρση της αναστολής ή έναρξη νέας διαδικασίας σύναψης σύμβασης που έχει εν όλω ή εν μέρει το ίδιο αντικείμενο. Η νέα αυτή γνωστοποίηση βεβαιώνει ότι η εικαζόμενη παράβαση διορθώθηκε ή περιέχει αιτιολογημένη απάντηση που εξηγεί τον λόγο για τον οποίο δεν έγινε καμία διορθωτική ενέργεια.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Συμβιβασμός

▼M2

———————

([1]) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ (ΕΕ L 200 της 22.7.2006, σ. 11).

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Τελικές διατάξεις

▼M2

Άρθρο 12

Εφαρμογή της οδηγίας

1. Η Επιτροπή μπορεί να ζητεί από τα κράτη μέλη, σε διαβούλευση με την επιτροπή να της παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τη λειτουργία των εθνικών διαδικασιών προσφυγής.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν σε ετήσια βάση στην Επιτροπή το κείμενο όλων των αποφάσεων, μαζί με την αιτιολογική τους έκθεση, οι οποίες ελήφθησαν από τα όργανα προσφυγής των σύμφωνα με το άρθρο 2δ παράγραφος 3.

Άρθρο 12α

Επανεξέταση

Το αργότερο έως τις 20 Δεκεμβρίου 2012, η Επιτροπή επανεξετάζει την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την αποτελεσματικότητά της, και ιδίως ως προς την αποτελεσματικότητα των εναλλακτικών κυρώσεων και των προθεσμιών.

▼B

Άρθρο 13

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από την 1η Ιανουαρίου 1993. Το Βασίλειο της Ισπανιάς λαμβάνει τα μέτρα αυτά το αργότερο στις 30 Ιουνίου 1995. Η Ελληνική Δημοκρατία και η Πορτογαλική Δημοκρατία λαμβάνουν τα μέτρα αυτά το αργότερο στις 30 Ιουνίου 1997. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή περί αυτού.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από μια τέτοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις της αναφοράς αυτής εκδίδονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στις ίδιες ημερομηνίες με αυτές που προβλέπονται από την οδηγία 90/531/ΕΟΚ.

3. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστικών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 14

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

▼M2

———————